

УДК 687.13.016

ДОСЛІДЖЕННЯ ТА АНАЛІЗ ОСНОВНИХ НАПРЯМКІВ РОЗВИТКУ МОДИ В ДИТЯЧОМУ ОДЯЗІ

Студ. І.В. Федіна, гр. БДСск-16
Науковий керівник доц. Т.А. Пашковська
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою роботи є висвітлення етапів історичного розвитку дитячого одягу у світовому контексті. З поставленою метою завдання дослідження є: аналіз історичних передумов появи виробів для дітей, розробка послідовності розвитку дитячого одягу.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єкт – комплект дитячого одягу. Дослідження хронології розвитку одягу для дітей, яка переплітається з історією розвитку дорослої моди.

Методи та засоби дослідження. При проведенні досліджень використано художньо-композиційний аналіз творчих джерел, історичний огляд матеріалів, предметно-аналітичний метод роботи з візуальними джерелами.

Результати дослідження. Історія дитячого одягу і білизни настільки неоднозначна, що її можна розглядати з різних позицій і кожен раз знаходити все нові і нові грані. Хоча, наприклад, в Давньому Єгипті діти не носили ніякого одягу, лише прикраси та локон юності, коли його зістригали, починалося доросле життя з відповідними нарядами. Шкільна традиція стародавнього Єгипту значно глибше і багатше будь якої шкільної традиції, оскільки формувалася і розвивалася протягом кількох тисяч років. З Єгипту і Межиріччя цивілізація, а з нею і школа перекочували в Грецію. У школі формою одягу був короткий хітон, легкі обладунки з художньою обробкою і хламіді - шматок щільної тканини, який накидали на плечі і скріплювали на плечах, грудях. Протягом століть така форма залишалася незмінним зразком для учнів.

У Римі державна школа, відкрита для всіх бажаючих, з'явилася у другій половині 1-го століття н.е. Ніякої форми однак не було, загальноприйнятим був лише одяг для гімнастичних вправ.

У Стародавній Індії освіта носила сімейно-шкільний характер, причому роль родини була домінуючою. На заняття все учні повинні були приходити в певному одязі - «дхоті курта». «Дхоті куртка» - задрапірована навколо стегон і ніг смуга тканини, і до неї сорочка до пояса, що відрізняється у різних каст орнаментом, пошиттям і матеріалом. Пізніше, з розвитком буддизму та індуїзму в I-VI століттях змінився і одяг для школи. Учні стали носити «куртку» і «падж» - довгу сорочку і широкі штани.

У Середньовіччі немовлят було прийнято сповивати - чим тугіше, тим краще. Вважалося, що це допоможе малюкові вирости струнким і сильним, відгородитися від застуд і різних травм. Як тільки він виростав, його вбирали в дорослий одяг з усіма належними деталями. Основний ансамбль складався з натільної сорочки, панчіх і верхнього одягу, про спідню білизну мова в ті часи ще не йшла.

В XVI столітті з'явилася традиція не робити відмінностей між костюмом для хлопчиків і дівчаток - і тих, і інших одягали в жіноче вбрання. Ситуація не змінювалася більше двохсот років: на полотнах художників того часу відображені і майбутні королі, і дочки дворян, одягнені в довгі сукні з металевими фіжмами і тугими корсетами. На їх головах очіпок - єдиний суто дитячий елемент. Наприкінці XVIII століття до костюму додалися підштаники, які пристібалися до поясу. Поверх них надягали довгі панталони. Доросліші хлопчики носили приталені костюмчики, а дівчатка - сукні, які нічим не відрізнялися від дорослих.

Стиль Ампір вдихнув природність і простоту в одяг всіх поколінь. Тепер не було потреби в формуванні тонкої талії, і в моду увійшли легкі тканини. Дівчата із задоволенням носили сукні з короткими рукавами, підв'язані під грудьми шовковою стрічкою, і панталони. Хлопцям потрібно було ходити в сорочках з мереживним коміром і штанцях з високою лінією пояса. В цей час з'являлося все більше прихильників звільнення дітей від дорослих фасонів.

Сучасні матеріали і технології виробництва виробів широкого вжитку та спеціального призначення

Художнє моделювання костюма

В середині XIX століття Європа повернулася у владу корсетів і кринолінів. Жорсткі каркаси з китового вуса або металу були притаманні дитячому костюму також. У благородних будинках особлива увага приділялася спідній білизні, яка була представлена білою сорочкою з делікатної тканини - наприклад, батисту або маркізету. Вона могла бути майстерно оброблена мереживом або стрічками, і в залежності від сезону і часу доби володіла різною довжиною рукавів і подолу. Зверху на таку сорочку надягали коротку вузьку майку на гудзиках - ліф, до якого, в свою чергу, кріпилися підв'язки для панчів. У другій половині століття з'явилося особливе взуття для дітей - туфельки і чобітки з м'якої шкіри або замші, які виготовлялися в майстернях француза Піне і були названі «пінетками».

У 70-х роках кринолін поступився місцем турнюру. Подушечку для додавання обсягу стегон з боку спини підкладали під спідниці і жінкам, і дівчаткам. Верхньою частиною ансамблю був приталений подовжений жакет. Важливу роль в підлітковому житті грала форма, яку носили вихованці гімназій і пансіонів - вона була скромною, непоказною, але обов'язковою до носіння не тільки в будні, а й у свята.

Стати частиною світу Високої моди дитячі наряди змогли в XX столітті. Це сталося завдяки художньому таланту і підприємницькій інтуїції Жанни Ланвен - популярного дизайнера жіночих капелюхів. У 1901 році у Парижі був представлений перший в світі показ колекції одягу для дітей. З тих пір дитяча мода йде в ногу з часом, вбираючи в себе і породжуючи нові тенденції.

Кінець XIX і XX ст. назване Століттям Дитини. В моду увійшло «американське плаття» - легке плаття з отворами для голови і рук. Процес емансипації подарував дівчаткам штани. У Європі з'являються спеціалізовані магазини дитячого одягу з багатим асортиментом.

Відродження індустрії дитячої моди відноситься до початку XXI століття. Одяг стає красивим, функціональним, яскравим і різноманітним, для його пошиття використовуються натуральні і сучасні синтетичні тканини.

Сьогоднішні діти дуже люблять яскраві принти, аплікації із зображенням улюблених героїв мультфільмів, велику кількість кишеньок, гудзиків. Дівчата хочуть носити романтичні сукні, а хлопчики люблять класичні костюми з краваткою чи метеликом і уникають «дівчачих» кольорів та фасонів. Маленькі модники і модниці знову прагнуть бути схожими на дорослих. Але всі хочуть бути красивими і модними, несхожими на інших.

Висновки. Отже, дитячий одяг завжди розвився в руслі загальних естетичних вимог костюма, їх характер значною мірою залежить від структури костюма на певному відрізьку часу. У ті періоди історії розвитку культури, коли костюм слідував за формами фігури, людини утворювався за принципами вільного облягання, дитячий одяг сприяв життєдіяльності та розвитку дитини, не сковував рухів. В інші періоди, коли в суспільстві панував костюм, заснований на каркасній системі (корсети, криноліни та ін.) одяг глибоко впливав на дитячий організм: де формувалася грудна клітка, зміщувалися внутрішні органи, порушився кровообіг, що призводило до важких захворювань (костюм епохи Відродження, стиль Бароко). Каркасна основа костюма набувала згубний вплив і на психіку дитини: скутість рухів сприяла розвитку флегматичності, відчуженості. Загальні зміни в костюмі, що сталися до XX ст. (спрощення форм костюма, відповідність їх функціональним потребам життєдіяльності людини) відбилися і на формуванні дитячого одягу. Дитячий одяг все більше почав відповідати фазам росту дитини, набувати своє художньо-образне вираження.

ЛІТЕРАТУРА

1. Єрмілова В.В., Єрмілова Д.Ю. Моделювання та художнє оформлення одягу. - М.: Академія, 2000.
2. Нан Д. Історія костюма 1200 - 2000. - М.: Астрель, АСТ 2003. - 342 с.
3. Беляєва-Екземплярський С.Н. Моделювання одягу за законами зорового сприйняття. - М.: Академія моди, 1996.
4. Моделювання та художнє оформлення жіночого та дитячого одягу/За ред. Т.В. Козлової. - М.: Легпромбінтздат, 1990.